

ELJÖN

Túrmezei Erzsébet

Ádvent. Szelídzengésű üzenet.
Eljön! Eljön!
Beteg, a gyógyulásod,
rab, a szabadulásod,
halott, az életed.
Szomorú, most jön az öröm!
Erőtlen, most jön az erő!
Éjbe\ ' járó, hajnalra váró,
fölkel a fény neked.
Zendül az ég,
zendül a föld,
Isten izent:
Eljön! Eljön!
Ádvent! Ádvent!

Ádvent. Dörög rendíthetetlen,
kemény királyi üzenetben.
Eljön. Eljön.
Ha elkerülöd a mosolyban,
elédkerül mint könny, sikoltás.
Ha a bölcsőben meg nem látod,
utadat állja mint koporsó.
Eljön az Első és Utolsó.
Ha mint templom szelíd harangja,
nem találhat szíven a hangja,
ágyúk ádáz tüzében hallod
ítélni rajtad majd e hangot.
És rombadőlhet minden oltár,
elnémulhat zsoltosma, zsoltár,
házad küszöbén fog megállani...
A munkazajban, léha dalban,
vagy az éj titkos csendjében fogod
közelgő lépteit meghallani.
Eljön, eljön! Ki nem kerülheted.
Ha kikerülöd mint kegyelmet,
úgy kell bevárnod mint ítéletet.
Hallod? Hallod?
Mozdul az ég, mozdul a föld,
Isten izent:
Eljön. Eljön.
Ádvent. Ádvent.

Forrás: www.keresztenydalok.hu